

Waor of niet waor ?

Dick van Bloemendaal

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het.

Vur julie un vraag, mar vur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

In de lift

"Gartjan, Gartjan", roept Jannetje hard naor dur man die achter in de hof eerepels an ut rooien is. "En Jannetje, wat is dur an de hand, wat he'je vur nies", zèègt Gartjan as hie dur an komt lopen. "Dur is un brief e'kommen van de gemeente, je moen bie die keel komme praoten over de centen, en doe je best heur, want wullie moen ok eten". "Ja, ja", zeit Gartjan, "ut zal wel waor wezen, mar waor moe'k wezen". En hie zucht effen, want hie ziet dur wel tegenop. Ze hen dur eigen altied zelf kunne redden, mar noe gaot ut niet meer zo best en kun ze biestand van de gemeente kriegen. Mar hie gruuwt van de gedachte um je hand op te moeten houwen. "Bie dat grote huus um de hoek moe je wezen, ut gemeentehuus, weet je wel. Weet je wat, ik kom je ophaolen want ik moet toch ok naor de bakker".

Un uurtsje laoter gaot Jannetje mit un schone schulk vur naor de bakker. "Zie zo", mompelt ze bie dur eigen as ut roggebrood in de tas zit, "da's ok weer gebeurd en noen naor ut gemeentehuus um Gartjan op te haolen". Jannetje zucht ok us effen, want ze ziet dur eigenlijk ok tegenop. Afhankelijk van un aar, nei, dat is ze van huus uut ok niet 'ewend. Ze loopt ut gemeentehuus in mar ziet geen Gartjan. Dan zeit un stem: "mevrouw, waar moet u zijn, kan ik u helpen?" "Wat un aordig meidje daor achter die toonbank", denkt ze. "Ik kom mun keel ophaolen, want die mos hier kommen praoten over geld". "O, mevrouw, dan moet u met de lift naar boven". Jannetje denkt: "lift, lift, wat is dat vur un ding" en ze zeit: "ik kan toch mit de trap?" "Nee, dat gaat niet, want ze zijn

de trap aan het repareren. Als u de lift in gaat en op het knopje drukt, komt u er van zelf".

Jannetje denk vuruut dan mar en gaot naor binnen en drukt op de knop. Ze kiekt nog effen naor buuten en daor begint die liftdeur te rammelen en vliegt plotseling dicht. Ze kan nog net dur heufd terugtrekken en ze staot te trillen en te zweten van de schrik. Oei, daor had mun heufd zowat an de aare kant 'elegen. Dan inees un schok en de deur vliegt weer open. Jannetje denkt: "geliek dur uut, aarst blieft dur meschien iets tussen de deur zitten". Ze kiekt in ut round of ze Gartjan ok ziet, mar dur is niemand te zien. Of toch wel, want daor klinkt un stem die vraagt: "en mevrouw, kan ik u helpen? " "Ja" ,zeit Jannetje, "ik zeuk mun keel, die moet hier arregus wezen um te praoten over geld". "Dan bent u verkeerd mevrouw, want u zit in de kelder en u moet boven op de eerste verdieping zijn. Als u op het goede knopje drukt, komt u er van-zelf".

Jannetje weer de lift in en ze drukt noen op ut goeie knopje en warempel, hie stopt noen op de eerste verdieping. De deur gaot open en daor staot Gartjan vur de lift. Hie kiekt mit grote ogen naor zun vrouw en vraagt verbaosd of ze alleen mit dat ding het e'reisd. "Bie mien gung ut helemaol mis, vrouw", zeit Gartjan, "ze mossen mien dur uut helpen, want dat ding dee ut nie meer, en noen durf ik dur nie meer in".

"Kom dur toch mar in", zeit Jannetje, "want noen weet ik hoe dat ding warkt". Ze griept um bie zun aarm en zeit: "Kom mee Gartjan, rechtop staon en as de deur los gaot geliek naor binnen en niet umkieken, want vuer da'je ut weten bi'je je heufd of wat aarst kwiet". "Jie weten dus waor je op moen drukken", zeit Gartjan. "Precies", zeit Jannetje, "ik laot me deur zo'n ding nie gek maken". Ze drukt op un knopje en de lift schiet umhoog. Gartjan staot nog te trillen op z'n benen en zeit: "volgens mien gaot dat ding naor umhoog en wullie moen naor benee. Waor kommen we noen weer terecht, ik wil naor huus".

De lift stopt en de deur gaat open. Ze stappen uit de lift en zien allemaal glazen wanden. Beneden zien ze uit darp liggen. "Mins",

roept Gartjan, "wat un uurzicht ! Ik zie alles, kiek, daar woent de dokter, daar he'je de bakker en daar woenen wullie, mar we zitten hier wel glad verkeerd, we moen weer terug vrouw". Jannetje snapt dur ok effe niks van, zo krek zat ze nog in de kelder en noen zitten ze op ut dak. "Kom", zegt Jannetje as ze weer

vur de lift staon, "naor binnen, rechtop lopen en geliek dur in, want vur je ut weten gebeuren dur ongelukken". Ze gaon de lift weer in en Gartjan het ut meteen weer te pakken van benauwdheid. De lift zakt wat naor beneën, staot dan weer stil en komt dur un meisje in. Ze vraagt waar of ze heen moen. "Ik moet naor huus", schrauwte Gartjan, "en wel zo gauw meugeluk".

"O, dan moet u op de knop drukken van BG, begane grond". En as de lift weer stopt zien ze de buitendeur. "En noen rap naor huus vrouw, want dit doe ik nooit meer. Tuus hek un deur mit un handvat en die open blijft as ik ut wil, zonder da'k de kans loop dat m'n kop dur tussen blijft zitten. Dit nooit meer! "

+++